

ת"פ 22875/07 - מדינת ישראל נגד לירן יוסף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 22875-07-16 מדינת ישראל נ' יוסף

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם לירן יוסף

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד רעות בר טוב

ב"כ הנאשם עו"ד דורון ברקח

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע ונסיבות הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע ביום 2.6.18, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות המוחסוט לו בכתב האישום והן: חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), דרישת באיזומים של רכוש לפי סעיף 404 רישא לחוק העונשין, וגנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין. כמפורט בהכרעת הדין ועל בסיס הnimוקים המפורטים שם מצאתי כי הוכחו מעלה לכל ספק סביר הריכבים (העובדתיים והנפשיים) המקיים את העבירות המוחסוטות לנאשם בכתב האישום.

2. כך מצאתי כי הוכח שמספר הודשים עובר ליום ה- 30.8.15, פנה המתלוון לאביו של הנאשם וביקש כי ירכוש עבורו טלפון סלולרי בסך 3,300 ₪. המתלוון התחייב להסביר לאביו של הנאשם את הסכום בתשלומים ואף לפצות אותו בנסיעה לחו"ל. עובר ליום 30.8.15 לא שילם המתלוון עבור הטלפון כפי שהתחייב, הגם ששילם חלק מהסכום ולכל הפחות סך של 400 ₪. כן הוכיח כי ביום ה- 30.8.15 בשעה 11:00 או בסמוך לכך,פגש הנאשם במטלון באקראי בחנות ברחוב החשמל 8 בתל אביב (להלן: "החנות"). הנאשם חסם את דלת היציאה, דרש מהמתלוון שישלם את הכסף שהוא חייב לאביו, ואמר כי לא ניתן את יציאת המתלוון מהחנות עד שלא קיבל את הכסף. באותו נסיבות תקף הנאשם את המתלוון, שלא כדין ובניגוד להסכםתו, באמצעות דחיפות, דחיפות לקיר והגרופים. עוד הוכיח כי כתוצאה מהתקיפה נגרמו למTELוון שברים רבים בצלעות שמאל 5-9, חלקם עם תזוזה משמעותית והמתלוון נדרש לשישה ימי אשפוז והכנסת נקז חזה, מהווים חבלה חמורה. בהכרעת הדין קבעתי כי בנסיבות המפורטים לעיל תקף הנאשם את המתלוון וגרם לו חבלה חמורה וכי היה בנאשם היסוד הנפשי הנדרש להרשותה בעבירה בדמות מודעות לרכיב העובדתי של מעשיו וקלות דעת כלפי התוצאה.

עמוד 1

3. בנוסף הוכח, כמפורט בהכרעת הדיון, כי לאחר התקיפה המפוררת לעיל מסר המתalon לנאש על פי דרישתו סך של 2,600 ₪ מרנקו. בהמשך, ומאחר שברשות המתalon לא היה סכום כסף נוסף, ובשל חששו לאור התקיפה שחוווה מיידי הנאשם, נסעו המתalon והנאש למשרד עורך דיןו של המתalon, שם המtan הנאש למטה ואילו המתalon עלה למשרד עורך דין, ביקש ממנו מהחאה על סך 2,000 ₪ נוספים והעבירה לנאש. בהכרעת הדיון קבעתי, על בסיס הנסיבות המפורטים בה, כי בעשייתו אלה ביצע הנאשם עבירות של גנבה ודרישת כסף באזימים ובכוח ولو ביחס לפער שבין הסכום אותו חב המתalon לאביו של הנאשם, בסך 2,900 ₪ לבין הסך של 4,600 ₪ אותם קיבל מהמתalon.

ראיות הצדדים לעונש

4. מטעם המאשימה העיד נפגע העבירה, המתalon. לדבריו, אושפו למשך שבוע לאחר האירוע בשל החבלה אשר נגרמה לו מהתקיפה על ידי הנאשם, ההחלמה נשכה כ-5-6 ימים מהם 3-4 חודשים בהם לא יכול היה לחוץ כלול וסבל כאבים חזקים מאוד ולגופו הוכנס נקז. עוד הוסיף כי גם ביום זמן ממוצע מתקשה לנשומת המתalon העיד המדובר באירוע טראומטי עברו ובעקבותיו סובל מנדודי Shi'na. כתוצאה מהתקיפה והחבלה אשר נגרמה לו הפסיק לעבוד בטיפול בקשישים (עבודה ממנה הש��ר סך של 3,000-4,000 ₪) שכן אין יכול להרים במצבו הפיזי. ביום העבודה סדרן מוניות פעמיים בשבוע ומתקיים מקצועת נסיבות שנקבעה בעניינו לפני 20 שנה. המתalon הגיע מכתב מנהלת סניף רמת גן בחברת UTIL ובו מצוין כי עבד בחברה בין החודשים 15.3.15 - 16.9.15 ובין החודשים 19.6.16 - 7.12.16 ובשל מצבו הבריאותי אינו יכול לעבוד יותר. שעומת על ידי ההגנה עם כך שעיל פי UTIL המשיך לעבוד בטיפול בקשישים בין חודש יוני 2016 ועד דצמבר 2016, אחרי האירוע המפורט בכתב האישום הסביר כי משך תקופה נiska לעבור ולטפל בקשישים שאינם סייעודים ואין צורך להרים אך דרישת למיטל עם מגבלה זו.

5. מטעם ההגנה הוגשו קריאות לעונש מסמכים הנוגעים למצבו של סבו של הנאשם (**ענ/1**) ומסמך באשר למצבו הרפואי של אביו של הנאשם (**ענ/2**).

תמצית תסוקיר שירות מבחן:

6. חרף התנגדות המאשימה, לאור נסיבותו של התקף הנדון ונסיבות הנאשם, מצאתי לקבל תסוקיר לעונש מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם טרם הティיען לעונש, כמפורט בהחלטתי מיום 6.2.18. הتفسיר אשר התקבל, נושא תאריך 8.7.18 מפרט כי הנאשם בן 29, רווק, שירות שירות צבאי מלא, נעדר עבר פלילי, מתגורר בבית אביו בלבד עם סבו ובת זוגו בגבעתיים ועובד כשליחizia כשרה. בעת המפגש עם קצינת המבחן שיתף הנאשם כי אביו מאובחן מזה שנים רבות כלואה בסכיזופרניה, נמצא במעקב פסיכיאטרי ולאורך השנים אושפז במוסדות פסיכיאטריים פעמיים רבים. כן שיתף כי הוריו התגרשו כשהיא בן שמונה וכי התגורר בילדותו יחד עם אמו במקומות לנשים מוכות.

7. הנאשם תיאר בפני קצינת המבחן כי המתalon מתגורר בשכונות אלו ואל אביו ולווה מאביו כספים לשם רכישת מוצריו חשמל. לדבריו הנאשם המתalon לא השיב את הכספי לאביו כפי שהתחייב ולתחשותו ניצל את אביו והדבר עורר בו כעס. הנאשם סיפר כי לאור תקופה ארוכה נישה לפנות למתalon וכיבש שישיב לאביו את הכספי שלו אף ללא הצלחה, עד אשר החליט להניח לעניין. במהלך עבודתו כשליח פגש באקרה המתalon וכעסו התעורר בו מחדש והוא היה נחוש לקבל ממנו את הכספי שהוא חייב לאביו. הנאשם תיאר כי מנע מהמתalon לצאת מהחנות והדף אותו, ולדבריו כתוצאה לכך נחבל המתalon. קצינת המבחן צינה כי הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה ביחס לעבירות בהן הורשע. לצד זאת צינה כי קיבל אחריות באשר להתנהגותו האלימה והבין את המניעים שהובילו להתרצות זו. באשר לעבירת הגנבה, התקשה לקבל אחריות כאמור, שכן לתפיסתו מדובר בסוף שהמתalon חייב

לאבוי. לצד זאת ציין כי מדובר בהתנהגות שאינה אופיינית לו.

8. על פי הتفسיר התרשם שירות המבחן כי הנאשם, על אף נסיבות חיים מורכבות והיעדר גורמי תמיכה משמעותיים, הצליח לרוב לשמור על תפקוד תקין במסגרת השונות. שירות המבחן העיריך כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי התנהגות בעיתאים או עבריניים מושרים. להתרשות קצינת המבחן העבירות שביצע הנאשם נבעו מתחשנות תסכול וחוסר אונים נוכח תפיסתו את אבי כחלש ונוח לניצול, מתוך תחושת הזדהות עם אבי והצרוך להגן עליו, ותוך שהתקשה לווסת את דחפיו לפגוע בידי שלתפיסטו הונה את אבי. שירות המבחן התרשם כי מדובר בהתנהגות חריגה שאינה מאופיינית את התנהלותו של הנאשם וציין כי ההליך הפלילי מהו גורם הרתעה משמעותי עבורי. להערכת שירות המבחן הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם נמוך וכן גם חומרת האלים במידה ותתרחש.

9. גורמי הסיכון להישנות העבירות אשר צינו הם חומרת העבירות וקשייו של הנאשם לקבל אחריות על מעשיו, נסיבות חייו המורכבות, היעדר גורמי תמיכה משמעותיים בסביבתו וקיים של קשיים רגשיים אשר לא מקבלים מענה הולם. גורמי הסיכון לשיקום הם היעדר עבר פלילי, תפקוד תקין בדרך כלל, היעדר דפוסי התנהגות בעיתאים או עבריניים, העובדה כי מדובר בהתנהגות חריגה לנאמן וכי ההליך הפלילי מהו גורם הרתעה משמעותי עבורי. הומלץ על עונשה שיקומית וחינוכית לנאמן בדמות צו של"צ בהיקף של 200 וכן מבחן לשנה במסגרת ישתלב הנאשם בקבוצה טיפולית, מסר על תנאי ופיקוח למתلون.

טייעוני המאשيمة לעונש

10. ב"כ המאשيمة הפנה לערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות, ההגנה על הפרט, על בוחנו האיש של אדם ועל גופו. באשר לנסיבות ביצוע העבירות הפנה לחומרתו של כתב האישום ולנזק החמור אשר נגרם למפתلون מעשיו הנאמן אשר לקח את החוק לידי. כך ציין כי למפתلون נגרמו שברים מרובים בצלעות מצד שמאל 5-9 כפי שמתואר בכתב האישום חלקן עם תזוזה משמעותית וציין כי המפתلون נדרש לימי אשפוז והכנסת נזק לחזה והחלמתו ארוכה מספר חדשים. לטענת ב"כ המאשيمة כי אין מדובר באירוע נקודתי אלא באירוע מתמשך, כשהנאמן לא הרפה מהმפתلون עד שגביה את מלא החוב ואף מעבר לכך כחלק גביה הכספי שסקומם אינו גבוה יחסית באופן חוקי בחור הנאשם לקחת את החוק לידי. בהקשר זה ציין כי הנאשם דרש כספים מהמפתلون גם לאחר שתקף אותו וגרם לו לחבלה חמורה ואף לאחר שהמפתلون נתן לו סך של 2,600 ₪. באותו נסיבות, החלף מתן מענה רפואי ראשוני למפתلون וניסיון להקל עליו, המשיך הנאשם לדרש כספים נוספים ונסע עם המפתلون לעורך הדין, תוך שהמפתلون חובל וכואב שם קיבל סך נוסף של 2,000 ₪.

11. ב"כ המאשيمة הפנה לפסיקה וטען כי לאור נסיבות ביצוע עבירת האלים וחומרת הנזק, מתחם העונש ההולם הוא בין 12 חודשים מאסר בפועל ועד 4 שנות מאסר בפועל. בנוסף ציין כי גם אירוע הגניבה אינו ברף הנמור ומתחם בגין בין מאסר קצר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. עוד הוסיף כי יש לתת את הדעת גם לעבירה של דרישת נכס באיזומים.

12. ב"כ המאשيمة לא הטעיל מהעדרו של עבר פלילי לנאמן אך טען כי הנאשם לא לקח אחריות למשעו תוך שהפנה לתסקיר שהתקבל ולניהול ההוכחות. כך ציין כי על פי הتفسיר הנאשם מצמצם אחוריותו בתיאור האירוע בפני שירות המבחן ואני לוקח אחריות כלל ביחס לגבי עבירות הגניבה. ב"כ המאשيمة הביע תמייה באשר למסקנת שירות המבחן בדבר סיכון נמוך להישנות עבירות בעtid נמוך. בהקשר זה הפנה לתסקיר לפיו הנאשם התקשה לווסת את דחפיו כשראה את המפתلون וציין כי הנאשם לא עבר הליך טיפול או שיקומי. ב"כ המאשيمة עתר כי לא קיבל את המלצה שירות המבחן לעונש שיקומי בדמות של"צ וצו מבחן לאור כל נסיבות המקרה ומיהו הנאשם ואך קיבל על כך

שירות המבחן הטעון מהמתalon ולא עשה כל מאמץ לפנות אליו. באשר לעונש אשר יגזר על הנאשם, עתר ב"כ המאשימה לגזר על הנאשם מאסר בפועל בשליש התחתון של המתחם אשר הוציא, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי ממשמעו למתalon.

טייעוני ההגנה לעונש

13. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות ביצוע העבירות, לטענתו המתalon הוא נוכל ערמוני הנוגג להונאות אחרים וכן גם הונאה את אביו של הנאשם. לדבריו, הנאשם פעל מתוך רצון להגן על אביו ולהשבילו את כספו ולא מתוך רצון לבצע את העבירות או להתעשר על חשבון המתalon. עוד הוסיף כי העבירות בוצעו באופן ספונטני, עת פגש הנאשם במתalon באקראי ולא היו מתוכננות מראש. בנוסף, ביקש כי תיליך בחשבון התగורות העקיפה מצד המתalon בណאים וטען כי העבירות בוצעו כתוצאה מהתנהגותו המתalon. עוד הפנה לכך שבעת האירוע יزم הנאשם שתי שיחות טלפון למשטרתו ואף ביקש מבuletת החנות סיגל שתתקשר למשטרת. הנסיבות המפורטות, לטענת ב"כ הנאשם, הן "יהודים", בהן " המתalon הוא הנוכל בעודו הוא בחור טוב", וטען כי דברים אלה נאמרו על ידי התובעת אשר ניהלה את התקין עצמה. ב"כ הנאשם הדגיש כי גם שאין בנסיבות כדי להוכיח את מעשי הנאשם, יש בנסיבות כדי ללמוד שאין זה מקרה רגיל ונitin להבחן בין מקרים דומים בהם בוצעו עבירות מהסוג הנדון והעונשים שנגמרו שם.

14. בנוסף הפנה ב"כ הנאשם להכרעת הדין שם נקבע כי היסוד הנפשי של הנאשם כקלות דעת ולא כונה פלילית. לטענותו הנאשם לא ביקש לשבור את צלוות המתalon או לגנבו. עוד טען כי על פי הכרעת הדין נקבע כי עבירות הגניבה ודרישת הרכוש באיזמים או בכוח הוכחו ביחס לעודף שבין הסכום אותו חב המתalon לאביו של הנאשם לבין הסכום שקיבל הנאשם מהמתalon ומהדובר בסך של כ- 1,000 ל"ח. ב"כ הנאשם עתר לקביעת כלל העבירות כאירוע אחד, הפנה לפסקה שהגיש (**ענ/3**) וביקש כי בנסיבות אשר פורטו, יקבע מתחם הענישה שבין מאסר על תנאי לצד צו של"צ או בלעדיו ועד מספר חדש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

15. באשר לנסיבותו האישיות של הנאשם חזר ב"כ הנאשם על המפורט בתסקירותו ואשר פורט לעיל, הדגיש את שירותו הצבאי של הנאשם והפנה לכך שהנายน סועד את אביו וסבו עם הוא מתגורר ולפניה בהם ככל שיגזר עליו עונש מאסר של ממש. עוד הוסיף כי הנאשם תומך כלכלית באמו. לטענת ב"כ הנאשם אין זכות לחובת הנאשם את ניהול ההוצאות שכן במסגרת ניהול התקיק נחשף בית המשפט לתמונה המלאה השונה מזו המפורטת בכתב האישום. בנוסף טען כי הנאשםלקח אחריות על התנהגותו האלימה גם אם התקשה לקבל אחריות מלאה על גוונים מסוימים באירוע. הנאשם מכיר בכך שהתנהגותו פסולה, אינה אופיינית לו ומוכן להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן. ב"כ הנאשם הוסיף כי בעת גזירת עונשו של הנאשם, וכשיקול ל科尔א, יש ליתן משקל למחדלי חקירה שנפלו ובפרט לכך שחרוף העובה שהנายน התקשר פעמיים למשטרה בעת האירוע, המשטרה לא הגיעו, והוסיף וטען שלו הייתה מגעה המשטרת למקום היה האירוע נמנע. לטענותו, בשני דוחות פוליה צוין בצדבי השוטרים הגיעו, אך במקום שרר שקט. בהקשר זה הפנה לע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ** (31.3.2005) בפסקה 44 ולע"פ 10715/08 **ולס נ' מדינת ישראל** (9.1.2009) דברי השופט מלצר. לטעמו של ב"כ הנאשם, בראי המפורט, ולאחר המפורט בתסquit אודות הנאשם ומופיעינו כמו גם נכונותו להשתלב בטיפול, יש ליתן בכורה לעיקרון האינדיידואליות בענישה. על כן עתר כי תאומץ המלצת שירות המבחן לענישה בדמות צו של"צ, פיצוי ומאסר על תנאי תוך שילובו של הנאשם בטיפול. לאור מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ותרומתו של המתalon למצב הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם ביקש כי הפיצוי המגיע למתalon יהיה מותן.

דברי הנאשם

16. הנאשם הביע צער על הנזק שגרם למתלון, טען כי לא תקף את המתalon באגראופים אלא חסם את דרכו ולא ניתן לו ליצאת, והוסיף כי לא התקoon לפגוע במתלון ולא רצתה "שהזה יתדרדר לידיים".

מתחם העונש ההולם

17. קביעה מתחם העונש ההולם נעשית על פי עקרון הילימה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוגעת ובנסיבות ביצוע העבירה. במשוער, פגע הנאשם בערכיהם המוגנים של כבוד האדם, שלמות הגוף, הזכות לאוטונומיה על הגוף, הביטחון האישי והבטיחון הציבורי. כמו כן, פגע הנאשם בזכות הקניין ובסדר הציבורי. אין להקל ראש במשוער. מדובר במקרים קשים ומכוונים שבאמצעותם בחר הנאשם לפטור סכום כספי ואף בגיןבת כספים ודרישתם תוך שימוש בכוח או ימיים. חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם ישוב סכומים בדרך זו. יפיהם לעניינו דברי בית המשפט העליון בע"פ 4330/12 **דעתו נ' מדינת ישראל** (5.11.2012):

"בית משפט זה עומד לא אחות על הצורך בהרעתה מפני עבירות אלימות שנעודו לפטור סכומים" בכוח הזרוע. דומה כי לא ניתן להטעם מהתפשטו של נגע האלימות בארץנו ומההיקף הרב של עבירות מסווג זה המגיעות לפתחם של בתיה המשפט. המסר לצריך לצאת מבית משפט זה הוא כי פתרון סכומים ראוי שיעשה על ידי פניה לרשות החוק ולא על ידי נתיל החוק לידיים".

ראו גם ע"פ 4173/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.08.2007):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מرتיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכומים, על מנת להעיבר מסר, הן לעבריין האינדיו-דואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

18. באשר לנسبות ביצוען של העבירות: במקרה דנן מדובר למי שתקף את המתalon וגרם לו במשוער חבלה חמורה בדמות שבירים רבים בצלעות שמאל 5-9, חלקם עם תזוזה משמעותית, המתalon נדרש לשישה ימי אשפוז והכנסת נזק חזקה. על פי עדות המתلون, נזק לכ- 4 חודשים, סבל כאבים קשים, עד היום סובל מזקוצר נשימה במאיץ ואף פרנסתו נפגעה, אך שאין להקל ראש כלל בנזק החמור שנגרם למתalon בעת בוחנת הנسبות. בנוסף, וכי שנקבע בהכרעת הדיון, הנאשם אף גנב ודרש רכוש בכוח המתalon, לכל הफחות בסכום ההפרש שבין חובו של המתalon לאביו של הנאשם לבין הסכום שקיבל בסך 4,600 ל"נ. גם אם סבר הנאשם כי הכספי מגיעים לו מידיו המתalon, היה עליו לבחור בדרך שאינה אלימה לגביית החוב, אך הוא בחר לנוהג באלימות. העובדה שנטול סכום הגבואה מסכום החוב הוסבירה על ידי הנאשם בכך ששיש מקום ליפוי מצד המתalon ואף לאור הבטחת המתalon כי יקח את אביו של הנאשם לנסעה לחו"ל אשר לא קיימה. גם בראי הסביר שניตน, יש בנסיבות הסכום העודף כדי לפגוע במידת מה בטענה לפיה פעל הנאשם מתוך תחושת צדק בלבד.

19. לצד זאת, בעת ניהול הנסיבות התרברר כי העבירות הנדומות בוצעו לאחר שהמתalon לווה כספים מאביו של הנאשם, אדם נכה נפשית, ולא החיזם כפי שהתחייב. לאחר שמיית הראיות השתכנעתי כי הנאשם חס שהמתalon הונה את אביו וניצל את מצבו וגם עניין זה ישקל בין יתר הנסיבות. העבירות בוצעו עת פגש הנאשם במתalon באקראי בוחנות, ללא תכנון מוקדם או תחוכם, אז מנע את יציאתו של המתalon מהחנות תוך דרישת שהמתalon ישלם את החוב אותו הוא חב לאביו. במסגרת זו תקף הנאשם בקשר שדחף אותו דחיפות כלפי הקיר והכה בו באגראופים.

כתוצאה לכך נגרמה למתלון החבלה החמורה. גם שהעירות לא בוצעו על ידי הנאשם תוך תכנון מוקדם או תחכום כאמור, ועל רקע תחשוה קשה של ניצול אביו על ידי המתלון, והנائم אף טלפן למשטרה בזמן אמת על מנת לזמן מקום לשוא, לא ניתן להタルם בכך שהנائم יכול היה לחדר מביצוע העירות לאחר תקיפת המתלון וקבלת סך של 2,600 ₪ ממנו, אך חרב היה המתלון כאוב וחובל לא גילה כל אמפתיה, לא חדל מלזרוש מהמתלון כספים נוספים, ואף הסיע את המתלון למשרד עורך הדין של המתלון, שם קיבל מידיו המכחאה על סך 2,000 ₪ נוספים. עוד יש לטעות את הדעת לכך שהתקיפה בוצעה בחנות, מקום ציבורו בו נמצאים בני אדם אחרים ויש בה כדי לפגוע בתוחשת ביטחון הציבור בכללתו. בנסיבות המפורטת לעיל אף לא מצאתי ליתן משמעות רבה לקולא בעת בחינת הנסיבות לטענה לפיה לו הייתה מגיעה המשטרה למקום היה נמנע ביצוע העירות או חלוקן. מדובר בטענה בעייתי שכן האחריות שלא לנוגה באליומות כלפי אחרים לא תליה בנסיבות משטרת במקומם.

20. נוכח המפורט לעיל, וטור מתן משקל לטיעוני ההגנה בדבר הנסיבות המיוחדות במקרה זה, אך מוביל להタルם מחומרת העירות והנזק למתלון, רמת הפגיעה בערכיהם המוגנים במקרה דנן היא ברף ביןוני. במקרה דנן, ובהתאם ל毛病ן הקשור הבדיקה (ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014)) יש לראות בכלל העירות מושא כתוב האישום אירוע אחד.

21. באשר לעונשה הנוגגת, טרם סקירתה, ומוביל למעט בחשיבות שיקילתה וחשיבות אחידות העונשה (ע"פ 6544/16 ניסנציג נ' מדינת ישראל (21.2.2017)), יש לזכור כי מתוך העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדובר העונשה היא רק אחד מהם. אין מדובר בעניין אריתמטי ולבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות (ר' בע"פ 3877/16 ג'אבי נגד מדינת ישראל(17.11.2016). כפי שציין כב' הש' פוגלמן ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.2015): "אין מדובר בטוחות עונשה הנקבעים ביחס לעבירה פלונית; המתחמים משתנים ממשעה עבירה אחד לשני, בהתאם לחומרתו, ומנאשם אחד לשני, בהתאם לאשמו". (פסקה 198 בפרק הדן בע"פ 5669/14 לפוליאנסקי נ' מדינת ישראל).

22. מבחינת העונשה הנוגגת עולה כי קיימן מנגד די רחב של מתחמי עונשה כמו גם של עונשים בעירות הנדונות. ב"כ **המationship** הפנה לפטיקה התומכת במתחם אותו הציע:

רע"פ 9543/16 **אחמד מוחמד נ' מדינת ישראל** (12.3.2017), שם הורשע המערער בעירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איוםים וגרימת חבלה חמורה לאחר שתקף שני מתלוננים באמצעות שפכטל ובאגロפים. לאחד המתלוננים נגרם שבר באף. בית המשפטקבע מתחם בין 12 - 36 חודשים מאסר ונגזרו על המערער 24 חודשים מאסר בפועל ופיצוי כספי בסך 8,000 ₪ למתלון שאפו נשבר. בערעור שהוגש לבית המשפט המחויז הופחת עונשו ל- 18 חודשים מאסר בפועל. בקשה רשות הערעור שהוגשה מטעמו נדחתה.

רע"פ 5153/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.2014) שם נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לאחר שהודה ביצוע העירות. נגזרו עליו שלוש שנים מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי. במקרה זה מדובר בצוותא של תקיפת שכן באמצעות נזק (מקלות ואת חפירה). למתלון נגרמו חבילות חמורות, המתוות ושברים בכל חלק גופו והוא איבד את הכרתו. נקבע מתחם עונש בין שנתיים לארבע שנים מאסר בפועל.

23. ב"כ **הנאשם** הפנה לאסופה פטיקה אשר סומנה עב' 3 המלמדת על כך שקיים מקרים בהם בגין ביצוע עבירה של חבלה חמורה הסתפקו בתי המשפט בהטלת עונשי מאסר בעבודות שירותים גם כאשר החבלה גרמה לשברים שהצריכו טיפול רפואי משמעותי. יש לציין כי חלק מהmarkerם המדובר בנאשמים אשר הודיעו ביצוע העירות. ראו: ע"פ

42429-02-15 **אטיאס נ' מדינת ישראל** (5.7.2015), ת"פ 43927-09-13 מדינת ישראל נ' מלינטה
(19.11.2014) ת"פ 49635-07-11 מדינת ישראל נ' גולברט (12.1.2014), כמו כן ראו: עפ"ג 27466-05-14
קיפור נ' מדינת ישראל (10.7.2014), ת"פ 47277-03-10 מדינת ישראל נ' אשטילו (14.11.2012), ת"פ
23363-07-13 מדינת ישראל נ' לאשין (13.11.2014)).

24. במסגרת ענ/1 אף הפנה למקרים, שחקם הרלבנטי יסקר להלן, בהם פסק בית המשפט ענישה שאינה כוללת רכיב מאסר, אף לא לריצוי בעבודות שירות, במקרים של נסיבות מקלות לנאים, אז נגזר על נאים עונש בדמות של"צ ולעתים אף פחות מכך בעבורות חמורות ובכללם גם במקרים בהם בוצעה עבירה של חבלה חמורה שגרמה לשברים.

ע"פ 14-04-6685 **פרקיליטות מחוז צפון פלילי נ' טolidno** (22.5.2016), שם הואשם הנאשם בעבירה חבלה חמורה לפי סעיף 333 לעונשן לאחר שבמהלך בילוי בפאב, בעקבות סכסוך שאירע בפנים ולאחר התערבותו של המבטח במקומות יצא הנאשם ותקף את המתлонן באגרוף. למתلونן נגרם שבר בלסת ללא תזזה. במקום התפתחה קטטה המונית. הנאשם אשר הודה בביצוע העבירות נעדר עבר פלילי והتسकיר שהתקבל חובי. בשל גלו הצעיר- ולמרות העדרו של נזק קונקרטי, נמנע בית המשפט מהרשייע את הנאשם, וגורר עליו של"צ בהיקף של 240 שעות, התחייבות להימנע מעבירה ופיצוי למתلونן.

ת"פ 09-1267 **מדינת ישראל נ' פלומי** (3.7.2013) שם הורשע הנאשם לאחר שמיית הוכחות, בעבירה של חבלה חמורה בכך שנתן למתلونן אגרוף בפנים, אשר גرم לשבר באפ. באותו מקרה, הכה הנאשם בפנים של המתلونן מכיה אחת בלבד לאחר שהחלו בינם דחיפות ואף בתגובה למכת אגרוף שנייה המתلونן להטיח בו, ממנה התchmodק. נקבע משכך כי העבירה מצויה ברף הנמוך. מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 3 שנות מאסר. הנאשם לא הביע חרטה וטען להגנה עצמית. הנאשם נעדר עבר פלילי ובעל משפה. בית המשפט מצא לחזור ממתחם העונש ההולם וגורר על הנאשם מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

עפ"ג 14-09-2933 **אדרי נ' מדינת ישראל** (9.11.2014) שם הורשע הנאשם בכך שגרם למתلونן חבלה חמורה בכך שבמהלך תגרה בסופרמרקット, חבט בו וגרם לו שבר בארכובת העין. בית משפט השלים הוטלו על הנאשם 3 חודשים עבודה שירות. בערעור הוקל עונשו בהסכמה ומוביל שבית המשפט הביע עמדתו בענין ל- 300 שעות של"צ ומאסר על תנאי.

בנוסף, במסגרת ענ/1, הפנה ב"כ הנאשם לענישה הנווגת ביחס לעבירה של דרישת נכס באיזמים ובעבירות גניבה:

ת"פ 14-11-3698 **מדינת ישראל נ' חנונוב** (18.6.2015) שם הורשע הנאשם על יסוד הודהתו בשתי עבירות של דרישת נכס באיזמים, גנבה, החזקת סכין והזק בצדון. הנאשם דרש מהמתלוננים (הוריו) כסף באיזמים, תוך שהוא מאים באגרופים ואף בסכין מטבח ובמספריים. תוך פעולותיו שבר ג אבל מנוראה. בית המשפט הביא בחשבון את חריטת הנאשם, נסיבות חייו ורצוינו להשתקם לצד השתלבותו בהליך הטיפולי והמלצת שירות המבחן לאפשר לו להמשיך בהליך זה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נع בין צו מבחן ושל"צ לבין 12 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 180 שעות של"צ, צו מבחן לשנתיים ומאסר על תנאי.

ע"פ 5291/12 אבו האני נ' מדינת ישראל (12.11.2012) המערער, שהפסיד את כספו במוועdon הימורים דרש מהמתلونן (אחראי המשמרות במקום) להשיב לו את הכספי. כשהזה סירב, החל המערער לצחוק ולאיים, נטל מהקופה סכום כסף ואף נטל מהמתلونן סכום כסף נוספת שהוא בכיסו. המערער הודה בביצוע העבירות והורשע בבית המשפט המחויז בעבירות של דרישת נכס באזויים, גנבה ואיסור משחקים. על המערער הושת עונש של 3 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצום מב奸 לשנה. בית המשפט העליון קיבל ערעורו ופסק כי יש הצדקה בנסיבות להעדיף את האינטראס השיקומי על פני אינטראס ההרתקעה של הכלל. لكن בוטל עונש עבודות השירות והומר ב- 220 שעות של"צ.

ת"פ 14-04-2017 פמת"א נ' חסquia ואח' (4.6.2017) הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בסחיטה באזויים (ריבוי מקרים), סחיטה בכוח (שני מקרים) ובתקיפה חבלנית בנסיבות חמימות. בית המשפט התחשב במצבו הנפשי הקשה של הנאשם שהתרפרץ לאחר תאונה דרכים במהלך שירות מילואים, בගילו, בהיעדר עבר פלילי ובכך שמדובר בחרגיג להתנהגותו, בחולוף הזמן מאז האירועים ובנסיבותיו הנמוכה. כן התחשב בעונש אשר נגזר על הנאשם השני אשר הודה בביצוע העבירות למאסר על תנאי. הנאשם אף לא נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות. נגזר על הנאשם צו מב奸 לשנה, מאסר על תנאי והתחייבות בסך 3,000 ₪.

ראו גם: ת"פ (נכ') 12-08-13846 מדינת ישראל נ' בסול (17.2.2013) ות"פ (ת"א) 16-06-26025 מדינת ישראל נ' לוי (28.3.2017).

26. אני מצאתי להפנות לת"פ 14-05-6631 מדינת ישראל נ' אבישר (12.9.2018) אשר ניתן על ידי, שם נגזר על הנאשם, אשר תקף אחר במוות וגרם לו חבלה חמורה, ואף איים עליו תוך שהוא מחזק חוץ חד, על רקע סכוסר כספי, תוך תכנון מוקדם, עונש של מאסר למשך 8 חודשים לצד מאסר על תנאי ופיקוח. מתחם העונש שנקבע בין 7 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. ראו גם את הפסקה המאזכרת שם.

27. לאחר סקירת המפורט לעיל, בשים לב לחומרת הנזק שנגרם לממתلونן ולצד זאת כלל נסיבות ביצוע העבירות אשר פורטו לעיל ומידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, אני מוצאת כי מתחם העונש ביחס לכל העבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם כאירוע, הוא בין 6 חודשים מאסר אותו ניתן לרצות עבודות שירות ועד 24 חודשים מאסר בפועל.

הנסיבות הקונקרטיות

28. לאחר שבחנתי את מעשי העבירות ומידת אשמו של הנאשם כמפורט לעיל בהרחבה, לצד המפורט בתסaurus אשר התקבל וכלל הנסיבות מצאתי כי לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה לפחות ממתחם העונש ההולם לשם שיקום הנאשם. ראו והשו מול גזר הדין אשר ניתן על ידי בת"פ (ת"א) 15-08-7344 מדינת ישראל נ' פרטוש (17.7.2018) שם קבעתי כי יש לסתות ממתחם העונש אשר נקבע משיקולי שיקום. (כן ראו מהעת האחרונה ע"פ 17/6637 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.18) וכן ת"פ (מחוזי - ח"י) 17-03-48024 מדינת ישראל נ' פיבושנקו (14.6.2018)). נסיבותיו האשיות המיחודות של הנאשם והמפורט בתסaurus שירות המבחן ישקלו בין יתר השיקולים בעת קביעת עונשו של הנאשם תוך מתחם שנקבע.

29. הנאשם, בן 29, רווק, שירות שירות צבאי מלא ומשמעותי, נעדר עבר פלילי מכלמין וסוג המתגורר בבית אביו ביחיד עם סבו בגבעתיים וסועד אותם. מאז שחררו מצה"ל עובד בעבודות מזדמנות ובשנה האחרונות עובד כשליח.

לטענת ב"כ מצבו הכללי של הנאשם אינו שפיר. מתקייר שירות המבחן עלות נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם, אשר גדול בחלק משנהו יולדתו במעטן לנשים מוכחות, אבי מאובחן מזה שנים רבות כלוקה בסquizופרניה ואף אושפז במסודות פסיכיאטריים פעמיים רבות. הנאשם כאמור סודע את אביו וסביר ניצול השואה עמו הוא מתגורר. עניין **בענין 1** בעניין סבו של הנאשם וב**ענין 2** בעניין אביו, אין ספק כי אלה זקנים לטיפול רציף וככל שייגזר דיןו של הנאשם למסר מהורי סורג ובריח הדבר יפגע בהם באופן ממש. כן נתתי דעתית לטענת הסגנו לפיה הנאשם מכך את אמו ולפגיעה בה מריציו עונש מסר מהורי סורג ובריח על ידי הנאשם.

30. הנאשם ניהל הרכחות בתיק והורשע בביצוע העבירות המיוחסות לו על פי הכרעת הדין, משך לא ניתן לזקוף לזכותו את חיסכון הזמן השיפוטי. מנגד, במהלך ניהול הרכחות הובאו בפני הנسبות הסובבות את ביצוען של העבירות שהן בעלות משמעות כמפורט לעיל. נתתי דעתית לכך שה הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה לביצוע העבירות כפי שפורט בתסקירות התקבל. בפרט אינו נוטל אחריות לעבירות הגנבה ודרישת הרכוש בכוח או באיזומים שביצע. ביחס לביצוע עבירות האלימות ציין שירות המבחן כי הנאשם קיבל אחריות למשעו (גם שהכחיש תקיפות המתלוון באגרופים אף בעת הטיעון לעונש). יחד עם זאת, בפניו הביע הנאשם צער על הנזק שנגרם למטלון והוסיף כי לא התקoon כי כך יקרה, והתרשםתי שאין מדובר באמירה מהפה החוצה בלבד.

31. נתתי דעתית לכל המפורט בתסקירות התקבל באשר למאפייניו של הנאשם. לא אחוור על המפורט בהרבה בתסקירות ובסיכוםו בפתח גזר הדין, יחד עם זאת ציין כי להתרשות שירות המבחן הנאשם אינו מחזק בדפוסים בעייתיים וערבייניים והתנהגו בו ביצוע העבירות אינה אופיינית לו בדרך כלל. נתתי דעתית להערכת הסיכון הנמוך להישנות ביצוע עבירות על ידו וגם לכך שהערכתה היא שرف החומרה הצפוי ככל שישנו נמוך וכי הרשותו של הנאשם בפלילים היא גורם מرتיע. עוד נתתי דעתית לחלו' הזמן מאז מועד ביצוע העבירות, בשנת 2015, לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצועו (בן 26 שנים) ולכך שלנאים לא נפתחו תיקים נוספים מאז. לצד זאת, שאלתי את העובדה שהעבירות בוצעו על ידי הנאשם בשל הקשי שחווה לוסת דחפי וכן לקיומם של קשיים רגשיים אצל הנאשם אשר אינם מקבלים מענה הולם. עוד נתתי דעתית לכך שה הנאשם הסכים להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן.

32. שאלתי את טענת ב"כ הנאשם בדבר כשליה של המשטרה להגיא למקום בזמן אמת, גם שזומנה על ידי הנאשם עצמו בעת האירוע כניסה לccoli, אך לא מצאתי שיש בדברים כדי להביא להקללה ממשית גם בעת קביעת עונשו של הנאשם בתוקן המתחם. כך גם ביחס למחדל בנסיבות לא נתפס הסרתו מהתצלמה במקום האירוע. טענת ב"כ הנאשם אודות צב בדוחות המשטרה לא התבררה עד תום, ואני מוצאת לקבוע מסמרות בעניין. מילא, גם בה אין כדי להשפיע על עונשו של הנאשם.

33. נתתי דעתית לעתירת הסגנו ולהמלצת שירות המבחן להשיט על הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו מבחן ושל"ץ לצד מסר מותנה ופיקו למתלוון אך אינו מוצאת לאמץ המלצה. ראשית, לשם אימוץה של המלצה יש לסתות לפחות ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי, כפי שהבהירתי לעיל, ואני סבורה כי נסיבות מקרה זה ונסיבותו של הנאשם מצדיקות מהלך כה מרחיק לכת. שנית, לטעמי, לאחר בחינת כל הנسبות וחומרתן, גם בראי נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, מחיב האינטראס הציבורי השתת ענישה מחמירה מזו.

34. שאלתי גם את גילו הצעיר של הנאשם ואת הפגיעה הפסיכיאלית של עונש מסר בפועל בו גם בשל כך שהוא נעדר עבר פלילי וקשרים ערבייניים. לאחר שקיים המפורט לעיל ובහינתו מתחם הענישה אשר קבועי מצאתי כי על אף שבאופן רגיל ראוי כי המבצע עבירות מהסוג שבביצועו הורשע הנאשם, על הנזק החמור שנגרם למטלון, ירצה עונש מסר מהורי סורג ובריח, בנסיבות מיוחדות של המקרה הנדון, גם לאחר שקיים שיקולי ההרעה, ניתן להסתפק בעונש מסר ברף התחthon של המתחם, 6 חודשים מסר, אשר ירצו בעבודות שירות לצד מסר על תנאי

מרთיע ופיזיו למתلون לצד צו מבחן במסגרתו ישולב בטיפול. אינני סבורה כי בנסיבות ובכללן גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי ונסיבות חייו המורכבות - יהיה זה נכון וראוי, חרף חומרת העבירות והמרק החמור למתلون, להורות על מסטרו מאחריו סORG וברית. יש לזכור בעת בחינת האינטראס הציבורי ועריכת האיזון כנדרש כי יצירת נקודות חיכון לנאשם הנעדר גורמי תמייה לצד מאפיינו הנוסףים אשר פורטו, עם סביבה עברנית, ככל שיושת עליו עונש מסטר מאחריו סORG וברית, עלולה להביא להടרדותו, וגם היא לא תשרת את האינטראס הציבורי במובנו הרחב.

35. מובן כי ניתן לטעון טענה מסווג זה בכל מקרה בו כל הנאשם נדרש לראשונה לרשות עונש מסטר ובאופן כללי, לא די בטענה מסווג זה ואין בה למנוע מהשתת עונש מסטר מאחריו סORG וברית כשהעונש הראוי והמתחייב. יחד עם זאת, בנסיבות של מקרה זה אשר פורטו לעיל וביחד עם יתר השיקולים שמניתי לעיל, והרף התחתון של המתחם שנקבע, יש מקום ליתן משקל גם לכך. (ר' בקשר לשיקולי עונשה דוח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות העונשה והטיפול בעברינים- דין וחשבון בראשות כב' השופטת דורנר שפורסם בנובמבר 2015).

36. שאלתי את בקשת הסגנון כי הפיזיו יהיה מתון, בפרט לאור התנהלות המתلون בפן הכלכלי כלפי אביו של הנאשם. בעת קביעת סכום הפיזיו נתתי דעתך לנזקים הנטען למתلون גם על פי עדותו ועת/1, אף לרצינליים שבבסיס הפיזיו (ר ע"פ 6452/09 עלי נ' מדינת ישראל (22.7.2010) וע"פ 15/1076 אבנור טוק נגד מדינת ישראל ואח' (7.6.2016)

37. בראי כל המפורט לעיל, מצאתי לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מסטר לתקופה של שישה חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות במרכז יום לקשה קריית אונו רח' שי עגנון 13, קריית אונו. הנאשם יתיצב לריצוי העונש ביום 18.10.16 בפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, רמלה. הובירה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות וכן כי יתכו shinim במקום ושעות העבודה.

ב. מסטר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים וה坦אי שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסווג פשע לפי חוק העונשין.

ג. מסטר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים וה坦אי שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסווג עון או עבירת רכוש על פי חוק העונשין.

ד. פיזיו למתلون בסך 6,000 ₪. הפיזיו ישולם ב-10 תשלום שווים ורצופים, כשרהaston בהם ביום 18/11/1. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הפיזיו לפירעון מיידי.

ה. ניתןanza צו מבחן למשך שנה מהיום, במסגרתו ישולב הנאשם בטיפול כמפורט בתסקיר בעניינו. הנאשם מזהר שאם לא י מלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו. שירות המבחן יגיש לבית המשפט דוח בין היתר ששת חודשים המבחן הראשונים.

המצוירות תעבור עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ט, 20 ספטמבר 2018, בנסיבות הצדדים.